

రోడ్డుంట్లా సందడిగా ఉంది. సాయంకాలం సరదా రాయళ్ళు ఆడవాళ్ళు వచ్చే పోయే సినిమా హాళుకూడళ్ళు ధగ్గర బీట్ సెంటర్లుగా చేసుకొని అవాకులూ చెవాకులూ వాగుతున్నారు. కొందరు ఆడవాళ్ళు ఆ పోకిరి మేళాన్ని మాపులతో ఫిత్సరించుకోవడాలు, మరికొందరు తుపు క్కున ఉమ్మి, వాళ్ళకు అసహ్యన్ని తెలియజేయడాలు, ఇంకొందరు చెప్పలు చూపడాలు జరుగుతోంది. సెంటర్లో బీట్ కాన్స్టేబుల్ వచ్చేసోయే వాహనాలను, సైకిళ్ళను, జనాన్ని అదుపు చేయలేక సతమతమవుతున్నాడు. మధ్యమధ్య స్టాప్ బోర్డు తిరిగిస్తున్నాడు. కొందరు అతణ్ణి అడ్డు చూసి విరగబడి నవ్వుడమే కాకుండా రకరకాల కామెంట్స్ చేస్తున్నారు. అవి అతని చెవిసడడి అరికాలి మంట నెత్తికెక్కుతోంది.

ఆరుగంటలయ్యేసరికే ఒక మహనీయుడు పుట్టా మందుకొట్టి అసర దేవదాసులు 'జగమేమాయ... బ్ర... బ్రతుకేలోయ' అంటూ ఆ చిత్రం తాలాకు సముద్రాల వారి సాహిత్యాన్ని ఖానీ చేస్తూ, ఘంటసాల వారి గానాన్ని

ఛాంబర్లెన్. 'నా నోటితో నే సెప్పలేను. ఈ మధ్యన నేరం సెయ్యనోడు సాపి'

'తప్పురవలా! అంత జరక్కుడాని పనేలయ్యా అది' అంటూ నోరెళ్ళబెట్టాడు ఎస్.ఐ.

'కాని పనంటూ అంత తాపీగా అడుగుతారెందుకండీ. అక్కడ కల్లు కొట్టు ధగ్గర మ్యూకాలనీలో దొమ్మి జరుగు తుంటే సూళ్ళిక లెగ్జుకొచ్చి పడ్డా!' అంటూ అగాడు వెంకటరెడ్డి.

'ఎవరన్నా సచ్చిసాయ్యారా?' ఎస్.ఐ. ప్రశ్నించాడు. 'అదంతా సూళ్ళికే తప్పురి ధగ్గరకు గుండెలు గొక్కుం టొచ్చా!'

'ఇదండీ సన్యాసిరావుగారూ! మా డిపార్ట్మెంట్లో నిర్వాకం. సెజల్స్ కాపాడటం అటుంచి సెడ్డపేరు తీసు కొత్తున్నారనుకొండి. మా ఉజ్జోగాల్లో అసలు ఉణం తీరి కుండదండీ. ఇంతకన్నా నే హేడ్డుగా ఉన్నప్పుడే హాయిగా కంటినిండా నిద్రా, కడుపునిండా బువ్వ తిని ఆనందంగా ఉండేవోణ్ణి! నడుస్తూ ఉండు' అంటూ లేచి నాలుగుడు

లతో కేసు నత్తనడక నడుస్తోంది.

ఆ రోజు రాత్రి ఖాదర్ వలీకి అతని అల్లుడు అల్లెం టూ రమ్మని ఫోన్ చేశాడు. విషయం ఏమిటని అడిగితే నూర్జహాన్ కి పురిటిన్పులు ఎక్కువైతే ఆస్పత్రిలో చేర్చించాను. మిమ్మల్ని చూడాలని పట్టుబడుతోంది అంటూ సమాధానం చెప్పాడు. డ్యూటీ దిగిందే తడవుగా ఛాంబర్లెన్ కోసం అతని ఇంటికి పరిగెట్టాడు. అప్పటికే దొమ్మికి కారకులైన సన్యాసిరావు బావమరిది సెంటయ్య మిగిలిన వాళ్ళతో బాటు మందు సేవిస్తూ ఎస్.ఐ ఆనందంతో తేలిపోతున్నాడు.

ధగ్గర కెల్సీ సెల్యూట్ కొట్టి 'సార్! రేపు, ఎల్లుండి మాకీ మీరు సెల్యు మంజూర్ సెయ్యాల' అంటూ అసలు విషయం అతని ముందుంచాడు. కైపెక్కిన కన్నులతో ఛాంబర్లెన్ ఊగిసోతూ 'ఇక్కడెందుకొచ్చావు బీ! టైప్సన్లో ఎరగవా!' అన్నాడు నిర్లక్ష్యంగా.

'అది కాన్ సార్! మా నూర్జహాన్ బేటికి పురుటి నొప్పుల్ హెక్కువై ఆస్పతాల్లో సేర్పినారు. మా

అంటూ అందరినీ ఆహ్వానించినట్లే ఆహ్వానించింది సాదరంగా.

రోనికి వెళ్ళకుండా ఖాదర్ గుమ్మం నుండే నిలబడి 'తల్లీ! మీకీ సాదాల్ మొక్కుతా. నాకీ కూతుర్ నీకూ తెల్పు. హామె పురిటిన్పుల్ పడుతోందని కబుర్ సేసి నాడు హల్లుడు. మా సాంబరలేనేకీ మీరు సెప్పి రేపటికీ హెల్లుండికి నాకీ సెల్యు హిప్పించండి. మీకు వేరేవేరే దండాలు' అంటూ అర్పించాడు. 'అదా సంగతి. అందు కొచ్చారన్నమాట. నా కోసం కాదన్నమాట' అంటూ రోనికి పోబోయింది సుబ్బలక్ష్మి.

'అమ్మా! నీకోసమైతే మరోసారి వస్తా! నా బిడ్డా సాపు బతుకుల్ మధ్యా ఉంది. మీరు జల్లీగా మా సార్కి నచ్చ సెప్పి సెల్యు మంజూర్ సేయిసయ్యాల' అన్నాడు.

'నా కోసం తర్వాత వల్తానంటున్నారూ. అయితే మీ వస్తాపోయినట్లే. బేగీ ఆ కాయితం ఇలాగివ్వండి. రాగానే సెబుతా' అంది సుబ్బలక్ష్మి ఖాదర్ వైపు ఓరమాపు విసు రుతూ.



కడుపుమండితే

డా.మంతెన సూర్యరాయగారిజ్జ



కలుషితం చేస్తూ వాగుడు లాంటి పాలు పాడుతున్నాడు. వస్తున్న లాకి అడ్డంగా నిలబడి న్యూసెన్స్ చెయ్యసా గాడు. సాపం! కాన్స్టేబుల్ ఖాదర్ అలి అతగాడికి విసిపించేలా 'తప్పుకో!' అంటూ గట్టిగా అరిచాడు. అబ్బో! వాడికి ఆ కేక వినిపించినా చెవి కెక్కలేదు. బ్రాఫీక్ జామ్ అయిపో యింది. తప్పనిసరై తనే వెళ్ళి బెల్లు ఊడదీసి నాలుగు వాయింది వాణ్ణి పక్కకు నెట్టేసాడు. మళ్ళీ జాగ్రత్తగా సూచనలిస్తూ వాహనాల రాకపోకల్ని క్రమబద్ధం చేసి దార్లో పెట్టాడు.

ఎస్.ఐ. ఛాంబర్లెన్ అప్పుడే బుల్లెట్పై ప్రత్యక్షమయ్యాడు. తారుడబ్బాలంటి శరీరమేమో, నల్లని ముఖంపై కొట్టుకొచ్చిన పొడర్ ఆ నలుపులో ఇమడక బూడిద పూసుకున్నట్టుంది. ఖాదర్ అతనికి సెల్యూట్ కొట్టాడు. వెహికల్ పార్కింగ్ ప్లేస్లో పెట్టి పూలకొట్టు ధగ్గరకెళ్ళాడు. చేమంతిపూల చెండకటి పొట్లం కట్టి తెచ్చి పళ్ళికలిస్తూ అతని బుల్లెట్ బాక్సీలో పెట్టి వెళ్ళిపోయాడు. ప్రక్కనున్న పండ్ల దుకాణం వాడు నాలుగు రకాల పళ్ళు పాలిథిన్ సంచితో పెట్టి ఛాంబర్లెన్ బాక్సులో పెట్టి ఒక నమూనాం చేసి అంగెట్లో కెళ్ళి పళ్ళు అమ్ముకోవడంలో లీనమైపోయాడు.

ఖాదర్ అసహనంగా 'బాగుందిరా నీ నరస. నమాళ్ళు నీ వంతు. కాపలాలు నా వంతు. తినరా ఎన్నాళ్ళిరా అప్పు నంగా తింటావో...' అంటూ సబుక్కున్నాడు. ఎస్.ఐ. పక్కనున్న బ్రాందీ కొట్లో దూరాడు. ఆ షాపు ఓనర్ సన్యాసిరావు సిగరెట్ ఆఫర్ చేస్తే దాన్ని తగలేసాడు. కాసేపు ఆ రోజు పేపర్ అంటూ ఇల్లూ తిరిగేసాడు. అనంతరం సన్యాసిరావు కొట్లో గుమస్తా ఓ.టి. బ్రాందీ క్వార్టర్ బాటిల్ అందించాడు. దాన్ని భద్రంగా పేంటు జేబులోకి తోసేశాడు. అది కూడా ఖాదర్ గమనించకపోలేదు.

అప్పుడే ఫోర్టుంటి వెంకటరెడ్డి ఆదరాబాదరా సైకిల్ తొక్కుకుంటూ వచ్చి 'సార్గారెక్కడ?' అని అడిగాడు. ఖాదర్ కొట్టువైపు చూపించాడు. రోపలికెళ్ళి సెల్యూట్ కొట్టి 'సార్! సార్! ఘోరం జరిగిపోతోంది' అన్నాడు ఒగరుస్తూ. ముఖానికి పట్టిన చెమట కర్మిసితో తుడుచుకుంటూ ఫ్లాన్ కింద నిలబడ్డాడు. ఆయాసపడు తున్నాడు. 'ఏంటో? ఎక్కడో కాత్తంత అడ్డమయ్యేలా సెప్పి తగలడు' అంటూ అతనిని చూస్తూ అడిగాడు

గులు చేశాడు.

సన్యాసిరావు కేష్ కాంటర్ ధగ్గరుంచి లేచి ఎస్.ఐ. ఛాంబర్లెన్ ధగ్గరకొస్తూ 'ఎస్.ఐ.గారూ ఆ కొట్టు మా బామ్మర్ని పెంటయ్యదండీ. దీన్ని మీరు కొంచెం సూసీ సూడనట్టు వదిలెయ్యాలండీ. ఆయో! హై ఇది ఎక్సెజ్ షికి సంబంధించింది. మీ వెంకట్రెడ్డితో కూడా సెప్పండి. మరి నే నేపారం సూసుకుంటానండీ' అంటూ తిరిగెళ్ళి తాను కాంటర్లో కూర్చుండిపోయాడు సన్యాసి.

'అరే! అలాగా! ఇప్పుడేలా. వెంకట్రెడ్డి ఎల్లిపోయాడు. ఈ మాట ముందే చెప్పాల్సింది. అయినా... ఆ ఇప్పుడేమైపోయింది గనక... అది ఎక్సెజ్ వస్తు సూసుకుం టాడ్డండి. అడికి నే సెప్పే. మిగిలినది, మీరూ మేమూ సూసుకోవాల' అంటూ బుల్లెట్ ప్లాస్ట్ చేసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

సినిమాలోని మొదలయ్యావి. జనం పల్లబడ్డారు. ఖాదర్ డ్యూటీ దిగుతుండగా వెంకటరెడ్డి మళ్ళీ కనిపిస్తే ధగ్గరకెళ్ళాడు. 'హిందాకా హంత కంగారు వచ్చినావో! హేమిటి కత రెడ్డి భాయ్' అంటూ అసక్తిగా అడిగాడు.

'అ! ఏముంది అన్నీ మామూలే. తీసుకుంటే యాక్సన్... కేసపుర్తి. డబ్బులు మెక్నేస్తే రద్దవుర్తి. ఎవరికి తెలిసి భాగతమిది. సన్యాసిరావు బామ్మర్ని కొట్టు ధగ్గర కొట్టుకు సత్తున్నారు. అది కూడా పాత రాజకీయపు కక్షలే తద్దా' అంటూ సైకిల్ ఎక్కిసాడు అతగాడు.

★ ★ ★

రెండు రోజులు గడిచాక కల్లు కొట్టు ధగ్గర జరిగిన దొమ్మిలో కొట్టు తాలాకు సెంటయ్య మనుషులకు ఏ శిక్ష పడలేదు. కారణం ఛాంబర్లెన్ వాళ్ళకి ఏం జరగ కుండా మేనేజ్ చేశాడు. ఎక్సెజ్ ఎస్.ఐ. సెలపు మీద ఉన్నాడు. అపోజిషన్ పార్టీ మనుషుల్ దెబ్బలు తిన్నవాళ్ళి జైలుపాలయ్యారు. ఇదంతా రాజకీయ కుట్ర అన్నారు పెద్దలు. పోలీసులు కూడా అధికార పార్టీ వ్యక్తులు చేసిన అక్రమాల్ని డబ్బులు మెక్కి సక్రమాలగా నిరూపించారు. ఖాదర్ వలీ ఇవేం పట్టించుకోలేదు. నిజం తెలిసినా తను రంగంలో దిగి ఏం చేయలేని పరిస్థితి. స్టానికలు కలుగజేసుకోవడంతో ఆ గొడవ కోర్టుకెక్కేసింది. వాయిదా

హల్లుడు అల్లెంటూ రమ్మని ఫోన్ చేసినాడు'

'నీ కూతురు... కడుపు... కనలేక నొప్పులు పడు తోందా? చ్చు చ్చు! మైడియర్ ఫ్రెండ్లూ! పాపం సూడం డయ్యా. అది కంటోందంటే గాని నే సెలపు ఇవ్వనని ఈడి ఎదవాలోనన. స్పాండ్రల్. గెటవుల్. రేపు మనూరు హెల్ మినిస్టర్ గారొస్తున్నారు. ఎవర్ని వదిలేది లేదు. కావాలంటే ఆయనెల్లిపోయాక పెల్లుకో' అన్నాడు ఛాంబర్లెన్. 'అది కాన్ సార్! అప్పటిదాకా నా బిడ్డను సూడకుండా వుండటం?' అంటూ గద్దడ స్వరంతో ఆగి పోయాడు.

'పోబీ! పొమ్మంటుంటే నీగ్గదూ' అంటూ గసి రాడు.

ఖాదర్ వలీకి కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి. తన కుమార్తె నూర్జహాన్ స్ఫులిపథంలో ప్రసవవేదన పడుతున్నట్లు కని పించింది.

'హాయ్ అల్లా! వేనో చెయ్యాలిప్పుడు' అంటూ వెను తిరిగి నవ్వేశాడు. అనుకోకుండా ఛాంబర్లెన్ కివీ సుబ్బలక్ష్మి గుర్తుకొచ్చింది. గత్యంతరం లేక ఆమె ధగ్గరకు పరిగెట్టాడు. ఎవరి కోసమో ఎదురుమాస్తున్న సుబ్బలక్ష్మికి ఎర్రగా బుర్రగా బూరెల్లా వుట్టిన బుగ్గలు గల ఖాదర్ వలీ కనిపించాడు. సాయబుగారికి ఇన్నాళ్ళకి మా ఇంటివైపు గాలి మళ్ళిందేమో అనుకుంది. 'రండి ఖాదర్గారూ!'

జేబులో కాగితం తీసి ఖాదర్ సుబ్బలక్ష్మి చేతిలో పెట్టి 'వస్తా తల్లీ! మర్నీపోకండి' అంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

'అబ్బో! మర్నీపోను. మీరు మాత్రం అన్నమాట ప్రకారం మర్నీపోకుండా వస్తారుగా' అంది. ఖాదర్ నూర్జహాడలేదు. వెనుతిగలేదు. మౌనంగా వెళ్ళిపోయాడు.

★ ★ ★

మూడోరోజు సాయంకాలానికి గాని ఖాదర్ తిరిగి రాలేకపోయాడు. నాలుగోరోజు డ్యూటీలో జేరాడన్న మాటే గాని అతని మనసు మనసులో లేదు. ఏ విధంగా నైనా ఛాంబర్లెన్ మీద చగ తిరుక్కువాలి. తనకి పోన్ రాగానే బయల్దేరి ఉంటే తన బిడ్డ నూర్జహాన్ బతికి ఉండేది. డ్యూటీ దిగేటప్పటికి ఎస్.ఐ స్టేషన్లో లేడు. సుబ్బలక్ష్మి ఇంటి ధగ్గరా లేదు. ఆరా తీస్తే సేకాల క్షబ్బు ధగ్గరున్నట్లు రూఢిగా తెలిసింది. బ్రంకాల్ బుక్ చేసి పై నిఘా అధికార్లకు ఆ వార్త అందించాడు. వాళ్ళు అలస్యం చెయ్యకుండా వచ్చి ఛాంబర్లెన్ ని అరెస్టు చేసి తీసుకుపోయారు. నన్నండే చేశారు. అతగాడి అవినీతి, అక్రమాల చాలావరకూ వెలుగుతోకొచ్చాయి. ఖాదర్ వలీకి మాత్రం కూతురు దక్కక పోయినా హెడ్డుగా ప్రమాపన వచ్చింది.

